

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з травня 1928 року

№19-20 (3005-3006)

П'ятниця,
29 листопада 2019 року

Ціна договірна

Ukraine NOW ua

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАЄМО!

ШАНОВНІ СТУДЕНТИ ТА ВИКЛАДАЧІ ХНМУ!

Щиро вітаємо вас із 215-ю річницею від дня заснування Харківського національного медичного університету!

Медичний виш пройшов славетний історичний шлях від факультету до вищого навчального закладу, який готує не тільки висококваліфікованих лікарів, а й педагогічні та наукові кадри для медицини.

Історія вищої медичної школи Харківщини становить 215 років і тісно пов'язана з історією Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна, тому що від медичного факультету цього вишу веде свою історію і Харківський національний медичний університет. Найстаріший медичний заклад вищої освіти всі ці роки зберігав і передавав знання багатьом поколінням молоді, виступав потужним генератором нових наукових і освітніх ідей.

Славетна історія, потужний професорсько-викладацький склад і впровадження інноваційних технологій у навчальний процес дозволили університету посісти гідне місце серед провідних медичних вишів України. Протягом багатьох років на базі ХНМУ здійснюється підготовка не тільки вітчизняних медиків, а й фахівців з більш ніж 120 країн Європи, СНД, Азії та Африки.

Під керівництвом досвідчених педагогів виховано покоління кваліфікованих лікарських і науково-педагогічних кадрів, які широко затребувані в практичній охороні здоров'я і знайшли застосування своїм знанням у медичній науці.

Вірність традиціям у поєднанні з умінням працювати в мінливих умовах сучасності дозволяє університету зберігати і примножувати свої успіхи. Від щирого серця вітаємо колектив університету з цієї знаменної датою, бажаємо творчих успіхів і нових звершень на благо вітчизняної охорони здоров'я та медичної науки!

Валерій Капустник, ректор університету
Володимир Лісовий, голова Вченої ради

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ШЛЯХОМ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ

З 31 жовтня по 16 листопада в Харківському національному медичному університеті перебував представник Німецької служби старших експертів SES Едгар Валіш.

Для реалізації міжнародного проекту та покращання рівня інтернаціоналізації університету були опрацьовані питання щодо можливостей студентських та професійних обмінів з провідними закладами Німеччини, пошук університетів-партнерів для реалізації проектів участі в міжнародних програмах.

У проектній роботі взяли участь такі структурні підрозділи університету, як Навчально-науковий інститут якості освіти, Університетська клініка, кафедра неврології №2, кафедра фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я, науково-практичний центр доклінічних і клінічних досліджень, відділ міжнародних зв'язків.

Також пан Валіш прочитав курс лекцій для аспірантів, інтернів та студентів за темами: «Функціональна систематика фазової моделі неврологічної реабілітації в Німеччині», «Реабілітація після інсульту», «Когнітивні методи в реабілітації після інсульту».

У рамках візиту 14 листопада відбувся круглий стіл за темою «Участь, задачі та перспективи програми уряду Німеччини SES щодо інтернаціоналізації ХНМУ». У роботі круглого столу взяли участь проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов, старший експерт SES, лікар реабілітолог, невропатолог та психіатр Едгар Валіш, експерт Team Europe Харків Наталія Яковлева, головний спеціаліст відділу науки, вищої та професійної освіти управління

освіти і науки Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації Наталія Сухорукова та співробітники відділу міжнародних зв'язків. Під час заходу були підбиті підсумки двотижневого перебування експерта в межах проекту Служби старших експертів (SES) Фонду німецької економіки з міжнародного співробітництва.

Результатом проведеного проекту стало покращання рівня інтернаціоналізації серед структурних підрозділів, вдосконалення професійних навичок, а також подальше використання отриманих знань і передовий досвід міжнародних країн у діяльності структурних підрозділів та університету в цілому.

У зв'язку із цим звертаємося до представників структурних підрозділів університету із запрошенням взяти участь у проектах служби старших експертів, оскільки ця провідна німецька громадська організація направляє спеціалістів різних галузей у різні країни для вирішення існуючих проблем та покриває значну частину фінансових витрат. Для участі в проекті необхідно заповнити та надіслати анкету з детальним описом.

За більш детальною інформацією звертайтеся до відділу міжнародних зв'язків (+38 (057) 707 73 96, intercoop@kpmu.kharkov.ua) або до асистента представника проекту SES Наталії Яковлевої (+38 050 32 53 205 twelve@ukr.net).

Інна Черниш, провідний фахівець відділу міжнародних зв'язків

ОСВІТА ТА КАР'ЄРА

ВІДЗНАКА ЛІДЕРСТВА

15–16 листопада представники Харківського національного медичного університету взяли участь у XXXIII Міжнародній спеціалізованій виставці «Освіта та кар'єра – День студента 2019» та виставці закордонних навчальних закладів «Освіта за кордоном», що проходили в Києві.

Метою виставки стала презентація вітчизняних і закордонних навчальних закладів, програм обміну студентами й учнями, вивчення досвіду співпраці з європейськими країнами в галузі освіти та працевлаштування молоді, проведення семінарів, круглих столів з питань подальшого розвитку системи освіти, міжнародного співробітництва та впровадження сучасних інноваційних технологій у галузі освіти, а також ознайомлення майбутніх абітурієнтів з умовами вступу до вітчизняних та закордонних навчальних закладів.

У виставці взяли участь представники більш ніж 70 закордонних університетів з Іспанії, Італії, Кіпру, Литви, Німеччини, Норвегії, Польщі, Румунії, Словаччини, Туреччини, Чехії, США, Франції та Швейцарії. Також до участі у заході долучилися делегації з провідних українських закладів вищої освіти, у тому числі й Харківський національний медичний університет.

Під час виставки представники ХНМУ презентували програми розвитку співробітництва між вітчизняними та іноземними вишами, обмін студентами та науково-освітні програми, розроблені на базі вишу.

У рамках цього заходу Харківський національний медичний університет отримав почесне звання «Лідер вищої освіти України» та Гран-прі в номінації «Розвиток студентської науково-дослідної роботи».

ВІТАЄМО!

Асистент кафедри неврології №2 Харківського національного медичного університету Ганна Самойлова стала переможцем II обласного конкурсу «Найкращий молодий науковець Харківщини» за напрямом «Науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань» та отримала диплом від голови Харківської обласної державної адміністрації.

ALMA MATER ЗУСТРІЧАЄ СВОЇХ КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ

23 жовтня у рамках візиту асоціації випускників харківських вишів ХНМУ відвідала делегація з Мароко.

Колишні студенти зустрілися зі своїми вчителями, представниками керівництва університету та співвітчизниками, які наразі проходять навчання у медичному виші.

Під час зустрічі випускники обговорили теми сучасної освіти та післядипломного працевлаштування, подякували представникам університету за можливість знову відвідати alma mater та побачити на власні очі, як змінився університет.

«Я закінчив Харківський медичний університет у 1995 році, потім навчався в ординатурі, працював у четвертому пологовому будинку разом з професором Валентином Івановичем Грищенком, згодом повернувся назад у Мароко. Нинішнім студентам скажу, що треба лише працювати, працювати і ще раз працювати – тільки за

таких умов ви зможете стати справжніми лікарями. Від себе особисто щиро дякую університету за ту базу, яку я здобув під час навчання в Україні», – розповів колишній студент ХНМУ Ашир Халід.

У свою чергу представники адміністрації університету ознайомили почесних гостей зі змінами, що відбулися в медичному виші, й навчанням іноземних студентів.

«На сьогоднішній день в університеті створені всі умови для навчання іноземних студентів. Представники інших країн отримують не тільки допомогу в рамках навчального процесу, а й в адаптації до нього. Ви і самі маєте досвід того, як важко, приїхавши до іншої країни, долучитися до навчання та спілкування. Тому в університеті був створений структурний підрозділ, який займається саме цією проблематикою. Окрім цього, матеріальна база вишу постійно оновлюється, і сьогодні студенти можуть активно практикувати свої навички та отримувати саме ті навчальні матеріали, які їм потрібні», – зазначила під час спілкування з делегатами в.о. проректора з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина.

У рамках візиту іноземні гості відвідали музей, бібліотеку та кафедру анатомії людини, де змогли ознайомитися з експонатами та матеріалами, якими користуються студенти під час навчання.

Також випускники ХНМУ разом з директором Навчально-наукового інституту з підготовки іноземних громадян Дмитром Маракуншиним виступили перед студентами з Мароко та розповіли про своє навчання у стінах вишу, нинішню роботу лікарями і надали корисні поради майбутнім колегам.

Наталія Брежнева, фахівець відділу міжнародних зв'язків

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патенти на Винаходи

1. Спосіб прогнозування наслідку уражень центральної нервової системи інфекційного генезу у ВІЛ-інфікованих осіб. **Автори:** В.М. Козько, М.Г. Гвоздецька, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко.

2. Спосіб кількісної оцінки рівня світлості та відносної площі експресії маркерів при імуногістохімічному дослідженні тканин. **Автори:** С.М. Потапов, В.Д. Марковський, Н.Є. Кулішова.

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб хірургічного лікування трансфінктерних нориць прямої кишки. **Автори:** І.А. Криворучко, Т.М. Фірси́к, Н.М. Гончарова, К.Ю. Пархоменко, О.П. Божко, П.В. Свірепо, К.А. Ажгібесов, К.А. Гольцов.

2. Спосіб підтримки лютеїнової фази при проведенні екстракорпорального запліднення. **Автори:** М.Г. Грищенко, В.В. Лазуренко, А.С. Луцький.

3. Спосіб терапії генералізованого тривожного розладу з переважанням соматовегетативного компонента тривоги у пацієнтів літнього віку. **Автори:** Г.М. Кожина, І.Ф. Терьошина, К.О. Зеленська.

4. Спосіб прогнозування прогресування ремоделювання серця і судин у пацієнтів з поєднаним перебігом артеріальної гіпертензії та цукрового діабету 2 типу. **Автори:** О.М. Біловол, В.В. М'ясоєдов, І.І. Князькова, О.В. Аль-Травнех, В.В. Мазій.

5. Спосіб імунокорекції порушень білкового обміну у вагітних з перинатальними інфекціями вірусної етіології. **Автори:** Л.А. Вигівська, І.О. Тучкіна, Є.В. Благовещенський, С.М. Копітько, С.В. Покришко.

6. Пристрій для вимірювання глибинної асиметрії черепних ямок. **Автори:** І.В. Чеканова, О.Ю. Вовк, Ю.М. Вовк, В.Б. Ікрамов.

7. Спосіб прогнозування розвитку цукрового діабету 2 типу у пацієнтів з артеріальною гіпертензією і надмірною вагою. **Автори:** О.М. Біловол, В.А. Капустник, І.І. Князькова, Аль- О.В. Травнех.

8. Спосіб імунокорекції порушень білкового обміну у вагітних з перинатальними інфекціями бактеріальної етіології. **Автори:** Л.А. Вигівська, І.О. Тучкіна, Є.В. Благовещенський, С.М. Копітько, С.В. Покришко.

9. Спосіб імунокорекції порушень білкового обміну у вагітних з перинатальними інфекціями вірусно-бактеріальної етіології. **Автори:** Л.А. Вигівська, І.О. Тучкіна, Є.В. Благовещенський, С.М. Копітько, С.В. Покришко.

10. Спосіб корекції показників системи оксиду азоту у хворих похилого віку, що страждають на генералізований тривожний розлад з переважанням соматовегетативного компонента тривоги. **Автори:** Г.М. Кожина, І.Ф. Терьошина, К.О. Зеленська.

11. Спосіб комплексного лікування вагінізму у жінок з невротичними розладами. **Автори:** Г.М. Кожина, Н.В. Георгієвська, К.О. Зеленська.

12. Пристрій для дренажу плевральної порожнини. **Автори:** В.І. Старіков, А.Ю. Гаврилов, О.В. Колотілов, С.В. Грінченко, І.А. Сенніков.

13. Спосіб встановлення ларингеальної маски. **Автор:** Є.Г. Гаран.

14. Спосіб медикаментозного гемостазу при консервативній міомектомії. **Автори:** М.О. Щербина, О.П. Ліпко, І.М. Щербина, О.І. Скорбач.

15. Спосіб ранньої діагностики розвитку післяопераційних абсцесів внутрішньочеревної порожнини. **Автори:** В.В. Бойко, В.М. Лихман, А.С. Піга.

16. Похідні 4-аміно-5-(піридин-4-іл)-1,2,4-триазол(4Н)-3-ілітоацетамідів, які проявляють анальгетичну та антиексудативну активність. **Автори:** Г.О. Сирова, Н.М. Чаленко, А.М. Демченко.

17. Спосіб прогнозування варіантів перебігу інфекційного мононуклеозу у дітей. **Автори:** О.В. Гузь, С.В. Кузнецов.

18. Спосіб прогнозування втрат репродуктивного потенціалу у дівчат-підлітків із вегетативною дисфункцією на фоні гінекологічних порушень. **Автори:** М.Ю. Тучкіна, І.А. Григорова, І.О. Тучкіна, О.О. Вовк

Авторські свідоцтва

1. Форма експертної оцінки медичної карти стаціонарного хворого щодо наявності факторів ризику інфекцій кровотоку. **Автори:** А.В. Бережна, Т.О. Чумаченко.

2. Карта епідеміологічного спостереження за стаціонарним хворим для встановлення факторів ризику інфекцій, пов'язаних з використанням внутрішньосудинних катетерів. **Автори:** А.В. Бережна, Т.О. Чумаченко.

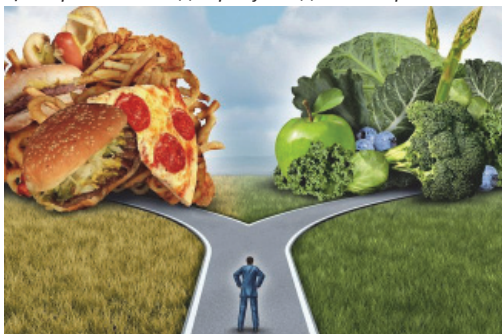
3. Анкета-опитувальник для оцінки якості життя пацієнтів на етапах ортопедичного лікування щелепно-лицьової патології. **Автори:** І.В. Янішен, О.Л. Федотова, А.В. Погоріла, О.О. Бережна, М.В. Богатиренко.

4. Анкета-опитувальник для оцінки якості життя пацієнтів з повною або частковою відсутністю зубів при виготовленні повних та часткових знімних зубних протезів. **Автори:** І.В. Янішен, А.В. Погоріла, П.С. Запара, Г.В. Доля, С.А. Куліш.

Анна Голданська, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ЗВ'ЯЗОК ХАРАКТЕРУ ХАРЧУВАННЯ І РИЗИКУ РОЗВИТКУ ОНКОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Питання профілактики злоякісних новоутворень (ЗН) залишається одним з найактуальніших у всьому світі, у тому числі й в Україні. Щорічно більше 160 тис. чоловік дізнаються, що вони онкохворі. Серед факторів, які впливають на виникнення злоякісних новоутворень, відзначені: генетична схильність та інфекційні процеси (13%), навколишнє середовище (65%), фізичні навантаження та характер харчування (22%). І якщо на перші дві групи факторів людина особисто впливати не здатна, то модифікація способу життя і характеру харчування може значно знизити ризик виникнення онкопатології, зокрема, колоректального раку (КРР). Це збірне поняття для раку ободової та прямої кишки.

Серед найпоширеніших причин розвитку КРР – належність до чоловічої статі, запальні захворювання кишечника, пасивний спосіб життя, вживання великої кількості червоного м'яса та полуфабрикатів, паління, вживання алкоголю, цукровий діабет та інсулінорезистентність, вживання імуносупресорів. Згідно з National Institute on Alcohol Abuse and Alcoholism і Dietary Guidelines for Americans (США) надмірне вживання алкоголю достеменно підвищує ризик виникнення КРР. Алкоголь гальмує всмоктування речовин, які протидіють виникненню КРР (кальцій, вітаміни А, Е, Д), але підвищує рівень естрогену, який негативно впливає на функціональний стан кишечника. Достеменно відомо, що кожні 10 г алкоголю підвищують ризик виникнення КРР на 7%. Українці хоч і не серед націй, які найбільше вживають алкоголь, але майже кожна 5-а людина у нашій країні регулярно вживає невелику кількість алкоголю (до 4 г етилового спирту), що є одним з найвищих показників у Центральній Європі.

В останні десятиліття доведеним є факт, що вживання червоного м'яса та полуфабрикатів підвищує ризик виникнення КРР, що пояснюється вмістом N-нітрозосполук, гетероциклічних амі-

нів, поліциклічних ароматичних гідрокарбонатів та ін. Зазвичай ці сполуки виникають під час смаження при високих температурах та під час згорання жирів на відкритому вогні, велика їх кількість наявна в беконі, сосисках, смаженому сирі, в'яленому м'ясі, шинці, які присутні в щоденному раціоні кожного українця. Вживання вітаміну С та Е може знижувати канцерогенний вплив цих сполук. Заміна червоного м'яса на біле, вживання риби та щоденне зниження кількості їжі, приготованої за допомогою смаження, використання сучасних мультиварок та інших девайсів можуть допомогти суттєво знизити кількість випадків КРР.

Останнім часом все більше провідних науковців світу звертають увагу на те, що дотримання дієти є основою в профілактиці виникнення КРР. Перевага надається вегетаріанству – способу харчування, при якому людина не вживає м'ясо, птицю, рибу, морепродукти, а також (іноді) яйця, молоко. Останнім часом саме ця дієта набуває популярності серед наших співвітчизників завдяки впливу закордонних зірок. Учені з університету Лома Лінда в Каліфорнії проаналізували дієтичні звички більш ніж 70 000 людей. Результати стали такими: у людей, які дотримувалися вегетаріанської дієти, ризик виникнення КРР знизився на 22%.

Вегетаріанська дієта має підвищену кількість харчових волокон, кальцію, метіоніну, вітамінів А, С, Е, Д. Люди, які вживають достатню кількість харчових волокон, мають знижений ризик виникнення онкопатології. Це пов'язують з такими механізмами дії: зменшення концентрації канцерогенних речовин у кишечнику через прискорення транзитного часу, підвищення рівня бактеріальної ферментації проонкогенів, адсорбція на собі солей важких металів. Овочі та фрукти, які присутні у великій кількості у вегетаріанській дієті, завдяки підвищеному вмісту волокон, фолатів та антиоксидантів, без суперечок є справжніми охоронцями здоров'я кишечника. Вживання цілнозернового хліба, бурого рису, борошна грубого помелу кожного дня та заміна цими продуктами звичних для нас макаронів та білого хліба можуть значно знизити ризик онкозахворювань.

Ось що потрібно змінити в харчуванні для профілактики раку: переглянути розмір порцій та спосіб приготування, зменшити споживання насичених жирів та червоного м'яса, замінити соняшникову, кукурудзяну, соєву олії на мононенасичені (оливкова олія, авокадо) та омега-3 жири (риб'ячий жир, лляне насіння, волоські горіхи), обмежити вживання алкоголю, вживати більше їжі рослинного характеру. Модифікація раціону та способу життя під силу кожному з нас, адже це є найбільш діючим способом покращення свого здоров'я та здоров'я близьких.

Анастасія Полякова, Ігор Завгородній, Олена Літовченко

УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА

МАЙСТЕР-КЛАС ДЛЯ ФАХІВЦІВ

15 листопада в Університетській клініці ХНМУ відбувся майстер-клас «Застосування вертебропластики та кіфопластики в хірургії хребта» за участю лікаря-ортопеда, провідного спеціаліста в спінальній хірургії Віталія Александровського (м.Хайфа, Ізраїль). Наш гість виступив з доповідями щодо показань та техніки виконання кіфопластики при компресійних переломах хребта, черезшкірної пункційної вертебропластики та окреслив основні помилки й ускладнення, які можуть виникати під час проведення таких оперативних втручань.

Своїм практичним досвідом поділився другий спікер заходу – харків'янин, відомий в Україні ортопед-травматолог Андрій Попов. Він представив декілька презентацій на тему застосування черезшкірної вертебропластики при компресійних переломах тіл хребців, пухлинних ураженнях, ускладнених переломами хребців, і розповів про показання та техніки виконання черезшкірної пункційної сакропластики.

Тему лікування компресійних переломів хребта при остеопорозі висвітлив завідувач відділення ортопедії та травматології Університетської клініки Дмитро Петренко. Особливу увагу він приділив класифікації та протоколу лікування вищезазначеної патології хребта.

У висвітленні цієї теми дуже доречною була доповідь доцента кафедри фармакотерапії НФаУ Надії Тришук, яка звернула увагу на медикаментозне лікування остеопорозу та його особливості.

На завершення заходу було проведено показове хірургічне втручання з вертебропластики при компресійних переломах хребта, яке закінчилося жвавим обговоренням онлайн-операції та клінічних випадків з практичного досвіду наших гостей.

Олена Лобач

ПРОФЕСІЙНИЙ КОНКУРС

КРОК ДО МАЙСТЕРНОСТІ

8 листопада на кафедрі хірургічної стоматології та ШЛХ відбувся конкурс з хірургічної стоматології «Крок до майстерності–2019» для студентів IV, V курсів стоматологічного та V факультету.

Головна мета подібних змагань – мотивація до оволодіння складною професією стоматолога. Конкурс складався з теоретичного та практичного етапів.

Завдання конкурсу з практичних навичок з хірургічної стоматології включали виконання техніки проведення анестезії на верхній і нижній щелепі й методику накладання шпців для видалення зубів на фантомі, накладання різних видів швів на біофантомах, реконструкцію пазлів на стоматологічну тему, шинування. Студенти змагалися в конкурсі з хірургічної стоматології у вирішенні ситуаційних завдань невідкладних станів.

Переможцями конкурсу «Крок до майстерності-2019» серед студентів IV курсу стали:

I місце – **Мустава Курбанов**;

II місце – **Ель Мехді Зауї**;

III місце – **Юлія Маркевич**.

Серед студентів V курсу місця розподілились наступним чином:

I місце – **Вадим Шемаков**;

II місце – **Дмитро Комаров**;

III місце – **Владислав Бездольний**.

Сподіваємося, що учасникам сподобався захід, організований для них, і неодмінно чекаємо на них знову!

За матеріалами сайту ХНМУ

НАУКА І СУЧАСНІСТЬ

АНАТОМІЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Безперечно, анатомія – це одна з найскладніших та найоб'ємніших медичних дисциплін. Кожного дня студенти переконуються в цьому, адже на знаннях анатомії базується весь професійний навчальний цикл. Хоча анатомія вивчається лише на I та II курсах, проте з цією дисципліною студенти стикаються повсякденно, адже вона пронизує та пов'язує усі роки навчання. Якісне засвоєння анатомії важливе для формування майбутнього клінічного мислення спеціаліста.

Початок анатомії як науки тісно пов'язаний з вивченням закономірностей будови тіла, захворювань людини та способів їх лікування. У сучасному світі більшість вважає, що анатомія є «сухою» та «завмерлою» наукою. Здавалося б, що ще нового можна знайти у будові тіла людини, адже її вивчають вже декілька тисячоліть? Проте так помилково судження не відповідає дійсності. І цьому є підтвердження: на сьогодні анатомія знайшла нові методи дослідження, сягнула найглибших пластів морфологічної організації людського тіла, збагатилася новими фактами та закономірностями будови.

У світі існують організації, що об'єднують анатомів з різних країн та підтримують наукові анатомічні дослідження. Проте основною, яка єднає всіх, є IFAA – Інтернаціональна федерація асоціацій анатомів, створена у 1903 р. Федерація має на меті стимулювати дружбу та співпрацю між членами асоціацій анатомів та заохочує наукові, освітні та адміністративні обміни між анатомами світу, координує та підтримує підготовку, перегляд та публікацію праць з морфологічних наук, сприяє організації міжнародних наукових конгресів та інших засідань фахівців морфологічних наук.

На сьогодні в Україні діє всеукраїнське наукове товариство анатомів, гістологів, ембріологів, топографоанатомів (АГЕТ), яке було створене у 2000 р. Основною метою діяльності є сприяння розвитку морфологічної науки в Україні як визначального джерела економічного зростання і невід'ємної складової національної культури та освіти, захист прав і законних інтересів своїх членів.

Цього року з 9 по 11 серпня у м. Лондон, Велика Британія, відбувся XIX Конгрес IFAA. Цей захід проводиться раз на п'ять років з 1905 р. і є найбільш значущою подією для морфологів світу. Україна вперше брала участь у цьому заході, де була урочисто прийнята до складу Федерації. XIX Конгрес IFAA став особливою подією для АГЕТ. Мені пощастило представляти Україну на цьому заході. У конгресі було зареєстровано близько 1500 учасників з 78 країн світу та представлено понад 900 постерних презентацій на різноманітні теми, одна з яких була моєю. Жваву дискусію викликали секції «Нейроанатомія» та «Молекулярна анатомія».

Урочисте відкриття конгресу розпочалося цікавою лекцією Сюзан Страндринг, головного редактора «Gray's Anatomy», яка детально розповіла історію створення всесвітньо відомого підручника та окреслила перспективи 4-го видання. Цей виступ став початком насичених та стимулюючих днів обміну ідеями та результатами досліджень. Під час зустрічі науковці обговорювали новини анатомічних асоціацій світу, результати останніх досліджень, презентували всі новітні програми для навчання та викладання анатомічних дисциплін, у тому числі Anatomage та Sectra table, 3D Organon та AVRO.

Цього року також уперше в рамках конгресу була запроваджена програма для молодих анатомів (PEAP – President's Emergent Anatomist Program), яка дала можливість молодим науковцям з різних країн відвідати цей захід та доповісти про результати наукової роботи. Президент Федерації Беверлі Крамер запевнила, що ця програма триватиме й надалі, а кількість грантів для студентів та молодих науковців збільшуватиметься.

До програми заходу входило затвердження номінантів голів федеральних міжнародних програм і спільнот та голосування на Генеральній асамблеї. Корея стала переможцем у можливості проведення XXI Конгресу IFAA у 2024 р. й щиро вітає усіх бажаючих узяти участь через 5 років. Цікавим моментом було оголошення про запровадження Всесвітнього дня анатомії (World Anatomy Day), який відзначатиметься 15 жовтня кожного року.

Я щиро вдячна керівництву університету та особисто моему науковому керівнику, доктору медичних наук Денису Миколайовичу Шияну за підтримку у виконанні наукової роботи, яку я змогла презентувати на конгресі такого високого рівня.

Завдяки участі в конгресі було налагоджено зв'язки з науковцями-анатомами різних країн. Це сприятиме зміцненню відносин між морфологами та подальшому співробітництву нашого університету та Всеукраїнського наукового товариства анатомів, гістологів, ембріологів, топографоанатомів з міжнародними установами різних країн та підвищенню авторитету Харківського національного медичного університету в науковому світі.

Ольга Авілова, асистент кафедри анатомії людини

АНТИДИСКРИМІНАЦІЙНА ПОЛІТИКА

ЯК ДІЯТИ У ВИПАДКУ ГЕНДЕРНОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В АУДИТОРІЇ

У попередньому випуску газети ми говорили про те, як можна розпізнати випадки, коли викладач/-ка в аудиторії виявляє ознаки дискримінації за статтю. Але як правильно і тактовно діяти в таких випадках? І на що при цьому спиратися?

Якщо ви вважаєте, що стали об'єктом дискримінації, слід розуміти, що законодавство на вашому боці. Випадки дискримінації за ознакою статі вступають у пряме протиріччя з Конституцією України і, як мінімум, із двома Законами України: «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» (прийнятий у 2013 р.) та «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (2005 р.). Обидва є у вільному онлайн-доступі.

У першому з них, зокрема, зазначається, що освіта є тією сферою, на яку поширюється дія Закону, дається чітке визначення дискримінації, йдеться про різноманітні її форми, адже дискримінація не обов'язково може бути прямою (коли б, наприклад, усім дівчатам заборонили відвідувати певну навчальну дисципліну). Дискримінація буває і непрямомо, може мати форму утиску, підбурювання чи пособництва до дискримінації.

У Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» зазначається, що гендерна рівність – це

рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації. Тобто фактично йдеться про те, що жодних обмежень чи привілеїв за ознакою статі бути не може, зокрема, і в освіті. У статті 21 сказано, що заклади освіти повинні забезпечувати рівні умови для жінок і чоловіків під час вступу до навчальних закладів, оцінки знань; забезпечувати виховання культури гендерної рівності, ненасильницької поведінки, взаємоповаги та рівного розподілу професійних і сімейних обов'язків між жінками та чоловіками.

Однак як практично має вчинити студентка чи студент у ситуації, коли в аудиторії трапився випадок дискримінації?

Хоч обидва згадані Закони і передбачають цивільну, адміністративну та навіть кримінальну (!) відповідальність за їх порушення, для початку радимо спробувати коректно поговорити з викладачем/-чкою. Можливо, ви здивуєтеся, але в більшості випадків це допомагає.

Справа в тому, що далеко не завжди і не всі представники та представниці викладацького складу чітко розуміють, що, вчиняючи певні, навіть дуже звичні для них дії, порушують законодавчі норми. Деякі навіть не замислюються про цю вірогідність, тому найчастіше, в таких випадках доводиться чути у відповідь (з вибаченнями або, на жаль, без них): «Ой, а я ніколи про це не думав/-ла...».

Знайдуться педагоги, які не повірять вам на слово. У таких ситуаціях можна заздалегідь підготувати деякі цитати зі згаданих Законів із вказанням джерел.

Якщо ж, незважаючи на всі прагнення, дискримінаційні практики, як вам здається, продовжуються, треба діяти більш рішуче: по допомогу можна звернутися до деканату, до органів студентського самоврядування, нарешті, до керівництва кафедри, на якій працює викладач/-ка.

Олег Марущенко,

доцент кафедри філософії, кандидат соціологічних наук, гендерний експерт

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ

ЗАОХОЧУЄМО ДОЛУЧАТИСЯ
ДО АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ!

Студентки І медичного факультету пройшли стажування з фізичної реабілітації у Німеччині.

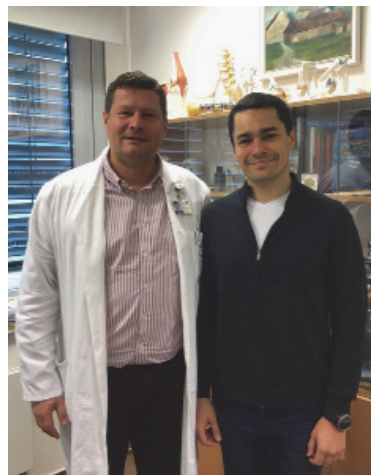
Катерина Літвінова та Валерія Зленко отримали безцінний досвід та виключно позитивні емоції.

«Практика в Інституті болю (м. Мюнхен) справила на мене неймовірне враження. Було дуже цікаво дізнатися про абсолютно нові методи діагностики й лікування болю, попрацювати на сучасному обладнанні та взяти участь у веденні прийому пацієнтів у клініці. Сподіваюся, що подібні стажування для студентів будуть доступні й надалі!», – розповіла Катерина Літвінова.

СТАЖУВАННЯ

НЕОЦІНЕНИЙ ДОСВІД
ДЛЯ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ

Асистент кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології Дмитро Лапшин був обраний для проходження місячного стажування у жовтні 2019 р. в Університетській клініці Motol, м. Прага, Чеська Республіка. Адже щороку міжнародна спілка ортопедів-травматологів SICOT надає можливість стажування молодим спеціалістам віком до 45 років у найбільш визнаних клініках світу.

«Під час стажування під керівництвом професора Войтек Хавлас (Vojtech Havlas) у клініці дорослої та дитячої ортопедії я мав змогу брати участь у більше ніж 80 оперативних втручаннях разом з провідними європейськими спеціалістами з ендопротезування великих суглобів, артроскопічної хірургії колінного, кульшового та плечового суглобів та багатьох інших. Це надало мені можливість отримати неоціненний досвід, яким я зможу поділитися з колегами й студентами та звичайно використаю

у лікуванні своїх пацієнтів. Ще одним важливим аспектом стажування стало налагодження міжнародних контактів для подальшої співпраці з представниками Карлова Університету», – розповів Дмитро Лапшин.

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

СТУДЕНТИ І ВИКЛАДАЧІ ХНМУ ДОЛУЧИЛИСЯ ДО НАПИСАННЯ ДИКТАНТУ

8 листопада був проведений щорічний Всеукраїнський захід – написання диктанту національної єдності. Викладачі кафедри української мови, основ педагогіки та психології, а також студенти і курсу взяли участь у цьому заході.

Цьогоріч текст диктанту був непростим – він включав у себе декілька елементів нового правопису. Темою тексту стали пісні українського народу.

Усі бажаючі мали змогу перевірити себе на грамотність майже одразу після написання диктанту – для цього вони надіслали свій текст на адресу Українського радіо.

Довідка

Всеукраїнський радіодиктант національної єдності був започаткований у 2000 р. з метою єднання навколо мови. Відтоді щороку слухачі й навіть телеглядачі можуть взяти участь у написанні диктанту й перевірити, наскільки добре вони знають мову. Пишуть диктант і за межами України. Торік на адресу Українського радіо надійшло 32779 диктантів, з них без помилок – 311.

За матеріалами кафедри української мови, основ психології та педагогіки

НОВЕ В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОПИСІ

СУЧАСНІ МОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ

Дев'ятого листопада українська спільнота святкує День української писемності. Саме цього дня багато років поспіль відкривають Всеукраїнський конкурс знавців української мови ім. Петра Яцика.

Викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки й студенти першого курсу за традицією долучилися до організації та участі в I етапі конкурсу.

Цьогоріч День української писемності та мови є знаковим, бо 3 червня 2019 року набула чинності нова редакція українського правопису, яка врешті-решт вирішила низку суперечностей у написанні слів, а також усунула чимало нелогічних і несистемних випадків. Наприклад, правильним стає написання «проект», адже в українській мові є спільнокореневі слова «суб'єкт», «об'єкт», «ін'єкція», «траєкторія». Тепер «проект» нічим не відрізняється від своїх «родичів», і це прекрасно: от ви раніше могли припустити, що слова «проект» і «траєкторія» мають спільне походження та глибоко захований, але спільний зміст? Власне, таке написання відкриває шлях для того, щоб побачити цей історичний зв'язок, такий неочевидний через дивне написання «проект», й дослідити його.

Приємно, що тепер писатимемо логічне «священник» із двома «нн», так само як спільнокореневий прикметник «священний».

Нарешті не буде подвоєнь літери «к» в іноземних (переважно англійських) прізвищах: тепер буде «Дікенс», «Текерей», а не «Діккенс», «Теккерей». Не буде дивного «фойє», «Гойя», «Хайям», «Фейєрбах», а буде просте й логічне «фос», «Гоя», «Хаям», «Феєрбах». Як ми всі знаємо, йотована літера після голосного і так позначає два звуки – [й] та [відповідний голосний], тому вона була абсолютно зайвою.

Ці спрощення вас ще не переконали, що новий правопис дає про зручність написання та стрункість орфографічної системи? Тоді погляньмо на ще деякі зміни.

Чимало часток іншомовного походження, які раніше ми писали через дефіс, відтепер писатимемо разом. Це слова з першою частиною: «веб», «віце», «поп», «лейб», «максі», «міді», «прес», «фольк», «міні», «преміум», «топ», «флеш», «екс», «контр», «унтер». Очевидно, ніхто (чи майже ніхто) не міг раніше пояснити, чому слово з першою іншомовною часткою – наприклад, хай буде «теле» – в одному випадку пишемо разом (наприклад, «телеміст» чи «телемарафон»), а слова з першою іншомовною часткою в іншому випадку – наприклад, часткою «віце» (віце-президент) чи «міні»

(міні-спідниця) – пишемо через дефіс. І всі ці іншомовні частки утворюють відмінювані слова, можуть поєднуватися з українськими чи запозиченими словами. Тобто все однакове, а пишемо по-різному. От цю шалену нелогічність і виправили. Тепер одноманітно: «телеміст», «телемарафон», «віцепрезидент», «мініспідниця». Коли звикнути, то буде просто неможливо помилитися, адже в новій редакції правопису не залишилося жодної подібної іншомовної частки, яку й досі потрібно писати через дефіс.

Слова з «пів», які матимуть значення «половина чогось», тепер писатимемо окремо: «пів години», «пів яблука», «пів Києва». Уже в цій зміні відчувається рука мовознавців та їхні «хитромудрі» на перший погляд міркування. Проте насправді ідея написання цих слів окремо дуже проста: слово «пів» – це половина, тобто одна друга (1/2). Якщо було слово на я, ю, є, ї, то писали за правилом апострофа: пів'яблука, пів'їжака, пів'євнуха. Всю решту писали разом. Нова норма спрощує навіть такі логічні, здавалося, три правила до одного: все пишемо окремо, незалежно від типу слова (назва міста чи ні, починається на йотовану чи ні). Тож навіть ця зміна заслуговує на схвальну оцінку, а не на критику.

Таким чином, новий правопис усунув чимало нелогічних та незрозумілих норм написання окремих слів та деяких груп слів, а також зменшив кількість правил, які треба знати для правильного написання слів з «пів». Тим він і хороший.

Окрім того, новий правопис сприяє, хоч і дещо несміливо, давно очікуваному поверненню в український публічний простір питомих рис української мови та репресованих за комуністичним наказом правописних норм для деяких іншомовних слів. Ідеться про норму «буква «и» на початку слів», про закінчення «-и» в родовому відмінку слів «кров», «сінь», «любов», «осінь», «Русь», «Білорусь», «радість» та подібних із суфіксом «-ість», про написання літери «т» на місці грецької θ та написання сполуки «ав» у словах «авдієнція», «павза», «фавна», «лавреат», «авдиторія». Несміливо тому, що початкове «и» буде лише у двох словах: «ирій» та «ирод». Несміливо тому, що правопис допускає варіантність написання «авдиторія» поруч з нелогічним «аудиторія», коли в аналогічній позиції ми пишемо «автохтон», «автор» «автоімунний» і ніяк не «аутор», «аутохтон» чи «аутоімунний». Натомість суто мовна закономірність для повернення написання «т» в усіх словах на місці θ є. Це можна довести на такому прикладі: існує ото в українській мові така дивина, як «ортопед», «ортодонт», «ортодокс» з одного боку, та «орфографія» й «орфоєпія» з іншого. Усі слова мають частинку (грецький корінь) ὀρθο зі значенням «правильний».

В українській мові тенденція передавати θ через букву «т» стійкіша, міцніша й обґрунтованіша, ніж передавати її літерою «ф». Ця літера, яки не справжнє в прямому розумінні втручання в справу радянських наркомів, напевно, і взагалі би в цьому місці не з'явилася й не змогла би стати тією «узвичаєністю», яку згадали в Правописі в цьому розділі. Саме тому повернення репресованих норм є поверненням логічності й системності в український правопис.

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки
Оксана Самолісова

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ СТУДЕНТІВ

ХНМУ – ТЕРИТОРІЯ АКТИВНИХ ТА КРЕАТИВНИХ

14 жовтня у стінах Харківського національного університету відбулися урочистості, присвячені Міжнародному дню студента.

У цей день у рамках святкування пройшло нагородження студентів, які відзначилися досягненнями в навчанні, науці, спорті, творчості та активній громадській діяльності. Відкрив захід голова вченої ради ХНМУ Володимир Лісовий. Звертаючись до присутніх, Володимир Миколайович зазначив: «Сьогодні дійсно святковий день для студентів, які наразі навчаються та радіють цьому святу. Бути майбутніми медиками нелегко, бо доводиться старанно навчатися і оволодівати навичками суспільної практики, спілкуванню з людьми та пацієнтами. Окрім цього, треба встигнути в особистому, спортивному та інтелектуальному житті. Тому бажаю вам міцного здоров'я, натхнення та досягнення всього того, що ви запланували. Також хочу привітати студентів всіх поколінь, бо міжнародне свято не розділяє студентство на тих, хто навчається сьогодні, і на тих, хто навчався вчора».

До урочистих привітань долучився проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов: «Хочу подякувати номінантам за те, що вони почали вписувати своє ім'я в історію української та

світової науки. Бажаю, щоб саме вашими іменами називалися наукові школи, наукові відкриття».

У свою чергу проректор з науково-педагогічної роботи Володимир Марковський побажав студентам бути і надалі активними, як у навчанні, так і в суспільному житті, завжди надихати своїх друзів і знайомих власним прикладом та успіхами. Він відзначив високу активність студентського самоврядування і його важливу роль у житті вишу та подякував активним членам студентської ради за їх плідну роботу із колективом університету. «Я впевнений, що така активна позиція наших студентів буде проявлятися не лише в університетських стінах, а й у їх суспільному житті на благо України і нашого суспільства», – зазначив Володимир Дмитрович.

До привітань зі святом студентства також долучився проректор з науково-педагогічної роботи Іван Летік та завідувач кафедри фізичної реабілітації і спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Андрій Істомін.

Урочистості супроводжувалися святковим концертом, під час якого керівництво вишу нагородило студентів, що стали найкращими у різних номінаціях. Зокрема, за видатні навчальні успіхи, високий професіоналізм, наполегливу працю й непохитну волю бути кращими в професії лікаря Володимир Лісовий нагородив студентів дипломами та подарунками від керівництва вишу та студентського самоврядування. Валерій М'ясоєдов нагородив студентів, які були визнані найкращими за прагнення до професійного росту, самовіддачу в науковій діяльності й вірність лікарській справі. Також відбулося нагородження у номінаціях «Лідер студентського самоврядування», «Краща творча молодь» та «Кращі спортивні досягнення», де Володимир Марковський, Іван Летік і Андрій Істомін вручили студентам дипломи та подарунки.

Щиро вітаємо всіх студентів, що досягли успіху та довели своє бажання бути найкращими як у навчанні, так і в суспільному та спортивному житті та зичимо їм і в подальшому досягати нових висот!

Ігор Шульгач,

фахівець служби з інформаційного забезпечення

Фоторепортаж зі свята дивіться на стор. 15.

СЛОВО СТУДЕНТА

«День студента – це важливе свято. Воно мотивує студентів добре та старанно навчатися. Завдяки цьому святу вони будуть реалізовувати свій потенціал і розуміти, що це помітять та відзначать, як сьогодні нас нагороджували за активну роботу та наукові досягнення», – Фікрі Нада (V факультет з підготовки іноземних студентів «Стоматологія»).

«Я дуже задоволена сьогоднішнім святом. Мені сподобалися номери та те, що їх було багато. Сподобалося, що виступали як наші, так і іноземні студенти. На жаль, деякі номери повторювалися і були такі, як і рік тому. Щодо самого свята, я вважаю, що воно дуже важливе для нас. Річ у тім, що студент та його щоденна важка праця зазвичай залишаються непоміченими. Тому День студента направлений на те, щоб відзначити, що його робота – це така ж важлива справа, як і для викладача, бо правильно сприймати знання не менш складно, ніж їх надавати. Це дуже важливо для мотивації студента», – Софія Бойко (IV медфакультет).

«Мені дуже подобається День студента. Я люблю це свято: як воно було проведено, як нагороджували тих, хто відзначився в науковому чи суспільному житті вишу. Також сподобалися творчі виступи наших студентів», – Ірина Юркіна (III медфакультет).

«Люблю це свято ще з першого курсу. Концерт був чудовим, дуже багато талановитих хлопців і дівчат виступали на

сцені. Мені дуже сподобалося», – Катерина Юнцова (III медфакультет).

«Студентство, за словами старшого покоління, – один з найяскравіших моментів життя. Є дні для кожної професії – День рятівника, День лікаря. Для школярів є перше вересня, а тому студентам теж потрібне своє, хоча б символічне свято», – Борис Щиберецький (II медфакультет).

СТУДЕНТСЬКЕ СВЯТО

ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ ТА ОБ'ЄДНАННЯ

Серед холодних робочих буднів студентам так хочеться свята. День студента – це саме те, що потрібно! Ідеальний привід, щоб нарешті зняти халати і круто провести час з одногрупниками за межами *alma mater*. Проте перед тим, як відірватися сповна, варто згадати, з чого все починалось і як зародилось це свято.

Події, що передували виникненню Міжнародного дня студента, викликають лише мурашки по тілу і аж ніяк не налаштовують на гучні веселощі. У 1941 р. Міжнародний антинацистський конгрес у Лондоні прийняв рішення виокремити цю дату в пам'ять про загублені життя чеських студентів. Власне, двома роками раніше, у 1939 р. в Празі проходила демонстрація на честь десятиріччя Чехословаччини. Серед інших мирних мешканців у ній брали участь і студенти. Німецькі війська, які на той час окупували місто, застосували силу для розгону мирної акції, в результаті чого загинув хлопець – Ян Оплетал. На його похорони прийшли всі студенти та викладачі вишу. Вони створили в цей день масовий виступ, як протест проти невимовної жорстокості та безощадності зі сторони солдат. Згодом, а саме 17 листопада цього ж року, майже всі протестанти були заарештовані. Деяких розстріляли, інших заслали в концтабори, а вищі навчальні заклади було закрито.

Сімнадцяте листопада – це в першу чергу день пам'яті, день солідарності всіх студентів незалежно від вишу, майбутньої професії, національності чи віросповідання. День мовчазного об'єднання.

Нехай для нас 17 листопада здебільшого асоціюється з шумними тусовками, але це не дає нам права не пам'ятати історичні події, адже тільки так ми можемо вшанувати всіх загиблих та репресованих. Тільки пам'ятаючи, ми можемо висловити свою мовчазну підтримку всім, хто загинув, не боючись вийти проти німецького насилля.

Ірина Маланчук, II медичний факультет

СТОРИНКАМИ ІСТОРІЇ

ДЕНЬ СВОБОДИ ТА ГІДНОСТІ

У сучасному світі, коли здається, що матеріальні блага важать більше духовних надбань, можна припустити, що вже зникли благородство та честь, доброта та милосердя. Проте ці цінності не зникнуть ніколи і на них не вплинуть історичні кризи.

В Україні 21 листопада відзначають День гідності та свободи. Це свято засноване на честь початку Помаранчевої революції 2004 р. та Революції гідності 2013 р. Сьогоднішня незалежна Україна – це результат тисячолітньої боротьби українського народу за право мати свою державу. Проте і в наш час є герої, що виборюють національні інтереси. Це справжні патріоти, тому День гідності і свободи по праву присвячений їм. Успіх нинішнього українського державотворення значною мірою залежить від того, чи вміємо ми об'єктивно аналізувати власний історичний досвід, чи усвідомлюємо як формувалася і функціонувала українська державницька ідея.

Пам'ятаючи важкі сторінки нашої історії, хочеться підкреслити насамперед те велике і світле, що підносить наш народ до вершин, визначає його заслуги. Адже на нашому славному історичному шляху була й могутня Київська держава Володимира Великого, Ярослава Мудрого і перша християнська республіка в Європі – Запорізька Січ, і відчайдушний порив до свободи часів Івана Мазепи, і започаткування Української Народної Республіки. Наш величний у звершеннях, у любові до землі Богдан Хмельницький, грізний вояка Іван Сірко, мудрий політик, відданий ідеї незалежності Іван Мазепа, творець першої української Конституції Пилип Орлик. У найважчі часи сміливо піднімали народний дух за волю і демократію Григорій Сковорода, Пантелеймон Куліш, Микола Костомаров, Маркіян Шашкевич, Іван Франко, Михайло Драгоманов, Леся Українка. Безперечно, список імен, без яких не було б сучасної України, нескінченний, адже доповнюється героями нашого часу. 21 листопада ми вшановуємо всіх, хто відстоює незалежність нашої країни зараз та відстоював її раніше.

Обраний українським народом шлях хоч і важкий, але незворотний – доки живуть герої, живе наша гідність та свобода!

Анастасія Баскакова, II медичний факультет

СТУДЕНТСЬКЕ СВЯТО

ЯКЕ ВОНО, СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ?

Веселе чи сумне, сповнене мрій чи поневірянь, бажане чи нестерпне?! Для кожного воно своє, але від цього не менш насичене та яскраве. Недарма говорять, що студентські роки найкращі.

Від щирого серця хочу побажати міцного здоров'я, витримки, віри в себе й свої сили. Менше стресів та більше ночей з бажаними сновидіннями.

Вітаю молодь, що навчається, працює, самореалізується, адже кому, як не нам, будувати майбутнє, кому, як не нам, лікувати цей світ.

І тільки МИ – молодь, студенти – можемо докласти максимум зусиль для нашого майбутнього. Зі святом!

*Катерина Положишник,
I медичний факультет*

ВИДАТНИЙ УЧЕНИЙ, ХІРУРГ І ПЕДАГОГ

«Прогрес науки визначається працями її вчених і цінністю їх відкриттів», – сказав свого часу Луї Пастер. Прогрес вітчизняної медицини кінця XIX – початку XX століття не був би цілком очевидний без праць хірурга Миколи Петровича Трінклера, нашого земляка, який вийшов зі стін медичного факультету Харківського університету.

Все життя М.П. Трінклера – приклад подвижницького служіння людям. Немає такої галузі клінічної хірургії, в якій він не залишив би сліду, не виявив себе новатором і талановитим експериментатором. За більш ніж 40-річний період лікарської та педагогічної діяльності він написав понад вісім десятків наукових робіт з найрізноманітніших питань хірургії. Багато років свого життя він віддавав вивченню та лікуванню злоякісних пухлин – цього лиха людства XX століття.

Медики, знайомі з основними роботами М.П. Трінклера, знають про значення його праць для подальшого розвитку науки. Разом з тим хотілося б нагадати про найбільш яскраві риси його характеру, віхи лікарської діяльності цього видатного вченого, лікаря, педагога, людини. Ще будучи на III курсі університету, М.П. Трінклер почав відвідувати факультетську хірургічну клініку. Багато працював над детальним вивченням будови стінок шлунка, сам готував численні препарати. Результатом стала написана ним наукова робота «Про будову слизової оболонки шлунка», за яку він отримав золоту медаль. До закінчення університету студент Трінклер був зарахований позаштатним ординатором хірургічної клініки. Це був рідкісний випадок у практиці вищого медичного навчального закладу. А після закінчення навчання два професори одночасно запропонували роботу талановитому випускнику: В.П. Крилов – прозектором кафедри патологічної анатомії та В.Ф. Грубе – ординатором факультетської хірургічної клініки.

Після блискучого закінчення університету Микола Петрович залишився на кафедрі В.Ф. Грубе. Через декілька років вчитель звернувся до Ради професорів з клопотанням щодо призначення М.П. Трінклера стипендіатом для підготовки до професорського звання. Вражає характеристика, яку він дав своєму учневі. Ось вона: «Доктор Трінклер обладает всеми теми качествами, которые необходимы для человека, стремящегося посвятить себя хирургии. Общая эрудиция не только в сфере специальных познаний, но и по всем остальным медицинским предметам и даже по соприкасающимся специальностям, практическое знакомство с методами научного исследования, лингвистическая подготовка (свободно владеет тремя иностранными языками – немецким, французским и английским), открывающая кругозору его доступ в родники иностранной литературы, выдающиеся способности и трудолюбие...»

М.П. Трінклер виправдав надії свого вчителя – він став найвідомішим хірургом свого часу. Віртуоз хірургічної техніки, він з дивовижним мистецтвом робив найскладніші операції трепанції черепа, розкриття мозкових абсцесів, ектомію, видалення різних пухлин та ін., виконав другу в Росії тотальну резекцію шлунка. Прихильник нового асептичного способу оперування і лікування ран, М.П. Трінклер виготовив у Харкові перший вітчизняний стерилізатор і доклав зусиль для впровадження антисептики і асептики в медичну практику.

Головним багатством його натури, за свідченням сучасників, були душевна простота, надзвичайна делікатність, висока чуйність і вражаюча скромність. У житті, в спілкуванні з хворими,

співробітниками, студентською молоддю він був привабливий, сповнений сердечності і доброти, завжди готовий допомогти. Микола Петрович не міг терпіти, якщо поруч чувся стогін або крик хворого. Він негайно залишав справи, входив у перев'язувальну кімнату, брав у руки хірургічні інструменти і закінчував процедуру абсолютно безболісно. Як стверджував проф. Я.Я. Постоєв, «интересы больного были для Н.П. на первом плане, и никогда он не брался за нож, если видел, что операция может только лишь слегка отсрочить фатальный конец».

Видатний учений і педагог, Микола Петрович заслужив на повагу не тільки студентів-медиків Харкова, але й університетів інших міст. До багатьох з них його направляли головою Державних екзаменаційних комісій. Він був референтом комітету з присудження Нобелівської премії, його запрошували на роботу до Москви, Стокгольму, Баку, але Микола Петрович дуже любив Харків, свій Харків, і відмовився від цих пропозицій.

При всій доброті й делікатності М.П. Трінклер мав ще й велику громадянську мужність. У 1912 р., коли він перебував на посаді голови Державної екзаменаційної комісії в Московському університеті, до нього з'явився жандармський чин з вимогою не допускати до іспитів кількох студентів як політично неблагонадійних. Микола Петрович з обуренням відмовився це зробити. У ті роки на таке міг зважитися не кожен професор.

Постійно зайнятий, постійно обтяжений роботою і хворими, М.П. Трінклер приділяв багато уваги викладанню, підготовці клінічних лекцій, у які вкладав весь досвід свого життя. Лекції його захоплювали не красномовством, а глибоким змістом, який поєднувався з простотою і ясністю викладу. А він все продовжував працювати над ними. У музеї історії ХНМУ експонуються два томи рукописних лекцій професора з клінічної хірургії. Останньою працею Миколи Петровича, яку вже після його смерті видали учні, була книга «Основи сучасного лікування ран». Вона не втратила свого практичного значення і в наш час. Він надавав великого значення післяопераційному лікуванню ран. За життя М.П. Трінклер казав студентам: «Учитесь лечить раны, ибо хорошо сделанную операцию плохим послеоперационным лечением сведете к нулю, а плохо исполненную хорошим лечением приведете к блестящим результатам».

Що М.П. Трінклер – прекрасний хірург, це всім відомо, але не всі знають, що він був прекрасним музикантом і добрим художником. Він любив і розумів живопис, добре писав маслом, особливо йому вдавалися пейзажі. У його квартирі на Садово-Куликівській (нині вул. Дарвіна) в одній з кімнат вікна стояв відкритий рояль з нотами. «В часы разных жизненных волнений, мелких неприятностей, которыми богата жизнь, – говорил Микола Петрович, – музыка служит для меня единственным успокаивающим способом». Він любив Чайковського, Римського-Корсакова, але часто просто імпровізував на власні теми. За його словами, «хороший разрез, возможность владеть кистью и создавать по желанию те или иные гармоничные созвучия» однаково задовольняли його.

М.П. Трінклер пішов з життя в 1925 р., у 66 років, сповнений творчих сил і бажань, віддавши всього себе улюбленій науці, людям. На прохання мешканців міста одна з вулиць і факультетська хірургічна клініка, якою керував М.П. Трінклер, отримали його ім'я. Поховали його біля могили вчителя – В.Ф. Грубе (кладовище №2). Пам'ять про цю велику людину, його світлу душу, велетенську працю і вогонь невпинної творчості повинна жити вічно.

**Жаннета Перцева, директор музею історії ХНМУ,
заслужений працівник університету**

86-А РІЧНИЦЯ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ

АКТ ГЕНОЦИДУ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Сумні події української історії відбувалися більш ніж вісімдесят років тому, але пам'ять про ці важкі моменти не згасає і до сьогодні. Мова йде про роки Голодомору, який існував на українських землях у 1932–1933 рр. За цей час в Україні від штучно створених умов голоду загинуло понад 4 млн людей – переважно це були селяни, жителі невеликих міст та хуторів. Штучний голод, створений радянською владою на територіях України, Кубані, Поволжя мав цілеспрямовану мету – зменшити кількість селян та примусити людей до активної колективізації та індустріалізації. Окрім того, масовий збір хліба, картоплі та інших продуктів харчування відбувався в дуже важкий період неуроду. Це призвело до збільшення кількості жертв.

Одним із регіонів Радянської України, що постраждав найбільше, став саме Харків. На той момент місто було столицею й одним із найбільш заселених регіонів, але у 1932 р. план хлібних заготовок у країні був виконаний лише на 37%. Це викликало невдоволення радянського уряду й призвело до того, що жовтневий пленум ЦК КП (б) України зобов'язав партійні організації виграти «боротьбу за хліб», зробити листопад і останні дні жовтня вирішальними та в 10 разів підвищити темпи виконання річного плану до 15-ї річниці Жовтня. Пленум також рекомендував «безжалюдно пригнічувати всі спроби класового ворога і його агентури, спрямовані на зрив хлібозаготівель». Швидко були набрані спецпідрозділи тих, хто буде збирати їжу. По всій країні були сформовані «червоні валки» з більш ніж 110 тис. чоловік. В основному це були ті ж самі селяни, але мотивовані тим, що вони будуть отримувати процент із зібраного. Через те, що Київ і Харків найгірше виконали план щодо збору хліба, репресії торкнулися їх найбільше. Навіть були запроваджені так звані «чорні дошки», куди вносилися регіони області, які здали найменше зерна. Ці регіони блокувалися військами і там буквально забирали все. Також була заборонена торгівля, і людям не дозволяли виїжджати з цих зе-

мель. Згодом почали забирати й худобу, а після святкування річниці Жовтневої революції в Україні розпочався голод.

Харків було оточено кордоном, щоб не давати селянам масово мігрувати в місто, де ситуація була гірша. Проте багатьом все ж вдалося прориватися через кордони, однак без змоги здобути їжу люди помирали на вулицях. Спочатку це були поодинокі випадки, але вже з 1933 р. рахунок пішов на сотні. Лише у лютому 33-го року керівництву міста було відрепортовано про більш ніж чотириста мерців на вулицях. У березні ця цифра збільшилася майже до семисот загиблих. У квітні кількість загиблих на вулицях трохи зменшилася, а от у травні сягнула майже тисячі.

Люди, як в місті, так і по селах, намагалися вижити завдяки природі – ловили собак, котів, круків, ящірок. Із щавлю та кропиви варили юшку. Найбільш вразливою соціальною групою сільського населення, яка масово гинула від голоду, були діти. Вони помирали, тому що належали до категорії «непрацездатних». Найсильніше голод вдарив по дітях з інтернатних установ, які були зняті з централізованого продовольчого постачання. А дитяча смертність у селах стала такою, що в Україні не змогли почати повноцінний навчальний рік. Були зафіксовані масові випадки вбивств заради їжі та акти канібалізму. Загалом у Київській та Харківських областях за роки Голодомору загинуло понад 2 млн людей.

Довгі роки ці події не були визнані актом геноциду проти українського народу навіть у самій Україні, і після отримання незалежності це питання не підіймалося. Лише 26 листопада 2006 р. Верховна Рада України прийняла закон «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні», який трактує події як геноцид проти українського народу. Окрім України, ситуацію 1932–1933 рр. визнали злочинною ще 16 країн, серед яких Ватикан, США, Мексика, Польща та ін.

Від того часу вся країна на хвилину завмирає та шанує пам'ять тих, хто загинув під час страшного злочину, який увійшов в історію людства як Голодомор.

Ігор Шульгач, фахівець служби з інформаційного забезпечення ХНМУ

СУМУЄМО

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ТЕТЯНИ СЕРГІЇВНИ КОПІЙЧЕНКО (24.01.1956–27.10.19)

Ректорат університету з глибоким сумом повідомляє про смерть доцента кафедри дитячих інфекційних хвороб Тетяни Сергіївни Копійченко.

Тетяна Сергіївна тривалий час була міським позаштатним дитячим інфекціоністом. Користувалася авторитетом, любов'ю й повагою серед колег та пацієнтів. Вона була яскравою, доброю, талановитою та чуйною людиною, прекрасною дружиною, матір'ю, бабусею.

Висловлюємо щире співчуття родині та близьким. Світло пам'ять про Тетяну Сергіївну навки залишиться в наших серцях.

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО

Першого листопада на кафедрі медичної та біоорганічної хімії проведено методичний семінар «Етика взаємовідносин у колективі», присвячений пам'яті чл.-кор. НАН і НАМН України Івана Сергійовича Чекмана, який пішов з життя 26 жовтня 2019 року.

Іван Сергійович – видатний учений зі світовим ім'ям, являє собою цілу епоху у вітчизняній фармакології. Він гідно виховав багато своїх учнів і наступників, які є гордістю української та світової науки. За його численними книжками та чудовими посібниками десятки років навчається студентство не тільки в нашій країні, але й за її межами. Іван Сергійович був тонкою, доброю, порядною, контактною людиною, яка відкликлася на будь-яке прохання про допомогу в роботі, і ця допомога надходила неодмінно.

Втрата такої людини непоправна. Глибоко та щиро сумуємо та намагаємося бути достойними свого Вчителя.

НАГАЛЬНО

ДИФТЕРІЯ: ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ ПРО НЕБЕЗПЕЧНЕ ЗАХВОРЮВАННЯ

Станом на 1 листопада 2019 року в Україні встановлено 21 діагноз «дифтерія», 19 із яких було діагностовано у жовтні цього року. За попередні 9 років, з 2010 по 2018 рік, загалом було зареєстровано 56 хворих на дифтерію. Нинішнє зростання захворюваності обумовлене вкрай низьким охопленням населення вакцинацією.

Дифтерія – це гостре інфекційне захворювання, що передається повітряно-краплинним шляхом, характеризується місцевим фібринозним запаленням (переважно слизових оболонок ротоглотки) та явищами загальної інтоксикації з переважним ураженням серцево-судинної, нервової систем та нирок.

Збудником є дифтерійна паличка (коринебактерія), яка виробляє екзотоксин, стійка до дії різних чинників, у зовнішньому середовищі може зберігатися до 15 днів. Інкубаційний період захворювання – від 3 до 10 днів. Джерело інфекції – хвора людина чи носій *Corynebacterium diphtheriae*, які виділяють токсигенні штами збудника.

Дифтерія передається найчастіше повітряно-краплинним шляхом, факторами передавання також можуть бути предмети побуту (посуд, іграшки). Коли дифтерійна бактерія потрапляє у дихальну систему, вона виробляє токсин, який блокує синтез білка в клітинах, у результаті чого виникають тяжкі функціональні та структурні зміни, інколи несумісні з життям. Захворювання проявляється у вигляді ангіни, коли в горлі утворюються плівки, що можуть ускладнювати дихання та ковтання.

Симптоми дифтерії:

- біль у горлі;
- підвищена температура, лихоманка;
- набряк слизової оболонки ротоглотки;
- наліт на мигдаликах сірого кольору, осиплість голосу;
- набряк шиї;

- збільшення шийних, підщелепних лімфатичних вузлів.

Ускладнення:

- блокування дихальних шляхів;
- інфекційно-токсичний шок;
- пошкодження серцевого м'яза (міокардит);
- ураження нервової системи;
- ураження нирок;
- легенева інфекція (пневмонія з розвитком дихальної недостатності).

Лікування дифтерії

Усі хворі на дифтерію, незалежно від її клінічної форми і ступеня тяжкості, підлягають невідкладній обов'язковій госпіталізації до інфекційного стаціонару.

Головним у лікуванні всіх форм дифтерії (крім бактеріоносійства) є введення антитоксичної протидифтерійної сироватки (ПДС), яка пригнічує дифтерійний токсин у крові. У серпні 2019 року Україна отримала гуманітарну допомогу від ВООЗ 200 флаконів протидифтерійної сироватки.

Профілактика дифтерії

Попередити розвиток небезпечних ускладнень можна шляхом вакцинації дітей згідно з Календарем профілактичних щеплень і ревакцинації дорослих кожні 10 років. Вакцинація, як і перенесене захворювання, вже через 1–1,5 роки не гарантує захисту від інфікування та захворювання, але у правильно щеплених недуг матиме набагато легший перебіг, ніж у тих, хто не має щеплень. Тому так важливо вчасно здійснювати як вакцинацію, так і ревакцинацію.

Вакцинація відбувається в кабінетах щеплень дільничних поліклінічних закладів (безкоштовно) за місцем кларування пацієнта. Також є мережа приватних кабінетів щеплень, де можна вакцинуватися власним коштом. Зараз в Україні наявно 6 млн 800 тис. доз вакцини проти дифтерії.

Вакцинація дорослих

Першу планову ревакцинацію дорослих за віком та епідоказаннями, які раніше були щеплені, проводять АДП-М у віці 26 років з подальшою плановою ревакцинацією АДП-М з мінімальним інтервалом 10 років від попереднього щеплення АДП-М.

Для профілактики дифтерії **у разі виникнення осередку інфекції** контактні особи залежно від їхнього вакцинального статусу підлягають негайній імунізації:

- нещеплені особи мають одержати первинний вакцинальний комплекс (вакцинація та перша ревакцинація через 2 місяці) препаратами відповідно до віку;
- особи, які підлягають ревакцинації згідно з Календарем щеплень цього року, мають негайно отримати чергову ревакцинацію;
- особи, імунізовані згідно з Календарем, мають отримати додаткову дозу АД (дифтерійного анатоксину) чи анатоксину АД-М залежно від віку, якщо після останнього щеплення проти дифтерії минув щонайменш рік.

Юрій Резуєнко, проректор з науково-педагогічної роботи
Аліна Сушецька, лікар пункту охорони здоров'я ХНМУ

ДЕНЬ ДОНОРА

БЛАГОРОДНА СПРАВА

З 28 жовтня по 6 листопада у стінах медичного університету було проведено щорічний захід, організований Профспілковою

організацією ХНМУ, – тиждень донора. Його розпочали студенти ІІ медичного факультету.

Щорічно добровільна здача крові рятує мільйони життів у всьому світі. В Україні кількість донорів крові майже втричі менше, ніж це рекомендовано ВООЗ. Проте кожна здача крові допомагає врятувати три людські життя. Ця процедура – не тільки благородний жест, вона приносить користь організму й самого донора.

Загалом за тиждень від студентів Харківського національного медичного університету було отримано 238 доз. Уся кров була передана гематологічному відділенню Обласної клінічної дитячої лікарні № 16. Тільки уявіть, скільки маленьким пацієнтам ми змогли допомогти, зробивши таку благородну справу!

Профспілкова організація Харківського медичного університету висловлює подяку всім студентам з великим добрим серцем. Ви такі неймовірні – ми дуже пишаємося вами!

Діана Георгій

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ЯВИЩА МОБІНГУ В ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Конституцією України передбачається право кожного громадянина на повагу честі й гідності, право на працю та відповідні й безпечні умови праці, але трудовим законодавством не визначений механізм їх захисту.

На жаль, сьогодні, в умовах затяжної соціальної та економічної кризи, зростання рівня безробіття в суспільстві зростає психологічний пресинг на працівників. Таким чином, реалізація гарантованих Конституцією прав на забезпечення гідних умов праці стикається з проблемою психологічного тиску на робочих місцях, тобто мобінгу.

Мобінг (від англ. to mob – нападати, трюїти) в літературі визначається як психологічний терор, переважно груповий, цькування будь-кого з працівників з боку його колег, підлеглих або керівництва, що включає в себе постійні негативні висловлювання на адресу працівника, його соціальну ізоляцію всередині організації, поширення про працівника свідомо неправдивої інформації.

Уперше явище мобінгу в трудових відносинах було докладно описане Г. Леманном і А. Густафссоном в опублікованому в 1984 р. The National of Occupational Safety and Health звіті щодо результатів дослідження, проведеного впродовж 1982–1983 рр. у Швеції. Г. Леманн наголошував, що застосовує поняття «мобінг» для визначення різновиду психологічних міжособистісних відносин, що складаються на робочому місці між працівником і роботодавцем щодо реалізації завдань (службових обов'язків) та проявляються в недоброзичливому (ворожому) ставленні до працівника його колеги або керівників.

Оскільки в Україні поняття «мобінг» з'явилося порівняно недавно, на законодавчому рівні питання протидії та заборони мобінгу залишається не врегульованим. Проблема мобінгу в трудових правовідносинах набуває все більшого поширення, що обумовлено розвитком бізнесу в Україні, у тому числі великих корпорацій та компаній, де наявне підпорядкування між працівником та роботодавцем, яке часто проявляється не лише в суто ділових стосунках, а й у психологічному тиску. Згідно зі статистичними даними майже 46 % опитаним довелося побувати в ролі жертви мобінгу, майже стільки ж спостерігали таке явище в колективі, де працювали. Тобто кожна друга особа стикається з цією проблемою кожного робочого дня. Причиною цього є відсутність реального правового механізму захисту жертв мобінгу та відповідної правової відповідальності по відношенню до агресора. У компаніях, де трудова діяльність відбувається на

засадах «ефективного управління персоналом», повною мірою розквітають такі форми ментального насильства, як ейджизм (вікова дискримінація), від якого страждають як літні, так і молоді працівники. Молоді співробітники – вкрай зручний для роботодавців кадровий матеріал, який у пошуках роботи мігрує з компанії в компанію, але водночас погоджується на «сіру зарплату», готовий до надмірної праці й практично не здатний відстоювати свої права. Натомість люди старшого віку без жалю відправляються на «смітник історії», як нездатні освоїти технічні нововведення. Жертвою мобінгу може стати кожен, хто не дотримується правил, прийнятих у колективі.

Результатом роботи в трудовому середовищі, сповненому психологічних, фізичних, сексуальних та інших форм насильства, є психологічні та фізичні захворювання, розчарування в собі як у фахівці та особистості. Нерідкими є випадки самогубств працівників після цькування співробітниками чи сексуального домагання. Крім того, логічно, що неадекватна робоча атмосфера призводить до низького рівня продуктивності праці, через насильство на роботі стає все більше прогулів і збільшуються медичні й адміністративні витрати.

4 березня 2019 року до Верховної Ради було подано законопроект № 10118 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії мобінгу», яким планується доповнити Кодекс про адміністративні правопорушення новою статтею 173-5 такого змісту:

Стаття 173-5. Мобінг (цькування)

Мобінг (цькування), тобто діяння учасників трудових відносин, які полягають у психологічному, фізичному, економічному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно працівника підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності і галузевої належності, а також осіб, які працюють за трудовим договором з фізичними особами або такою особою стосовно інших учасників трудових відносин з метою приниження їх людської гідності за певними ознаками, створення стосовно них напруженої, ворожої, образливої атмосфери та примушування учасника трудових відносин до зміни місця роботи, – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 850 до 1700 гривень) або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Якщо вказане вище діяння буде вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, то в такому випадку це тягне накладання штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Ті самі дії, що спричинили заподіяння шкоди психічному або фізичному здоров'ю учаснику трудових відносин, тягнуть за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Якщо мобінг буде вчинений власником або уповноваженим ним органом (особою) підприємства, установи, організації – це тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Неповідомлення власником або уповноваженим ним органом (особою) підприємства, установи, організації уповноваженим підрозділом органів Національної поліції України про випадки мобінгу (цькування) учасника трудових відносин буде каратися штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку.

Відповідні зміни планується внести до Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», у Кодекс законів про працю України, Закон України «Про колективні договори і угоди». Сподіваємося, що вказаний Закон буде прийнятий українським парламентом, і це дозволить запобігти проявам мобінгу в трудових колективах в Україні.

Відділ взаємодії з суб'єктами державної реєстрації та підвищення кваліфікації державних реєстраторів Управління державної реєстрації Головного територіального управління юстиції у Харківській області

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ

«ОСМИСЛЕННЯ» ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

30 жовтня в медичному виші відбулася презентація книги «Осмыслення», автором якої є директор НДІ гігієни праці та профзахворювань професор Володимир Коробчанський.

У заході взяли участь студенти-медики, колектив Наукової бібліотеки, педагоги, учні автора книги та всі, кому взагалі небайдужі творчість і мистецтво.

На початку презентації Володимир Олексійович подарував бібліотеці п'ять екземплярів своєї книги та подякував за допомогу в організації заходу: «З радістю передаю до Наукової бібліотеки ХНМУ екземпляри своєї книги. Хочу висловити особливу вдячність Ісааку Трахтенбергу, Аллі Николаєвій, Олександр Шевичу, Ірині Киричюк, які допомагали у створенні книги, а також іншим учасникам сьогоднішнього заходу», – відзначив Володимир Коробчанський.

У своїй презентації Володимир Олексійович розповів, що його книга – це, по-перше, роздуми щодо прожитих років, досягнень та невдач, думки про життя та його складові. А по-друге, – це досвід та повчальний приклад того, як можна одночасно поєднувати наукові та мистецькі ідеї.

Під час демонстрації автор відзначив, що у збірнику присутні не тільки художні роботи, а й вірші, проза, замальовки та нариси тих моментів, якими він поділився із читачем. Володимир Коробчанський розповів про структуру книги, її розділи, прочитав декілька віршів, продемонстрував картини, що є у збірнику, а також поділився майбутніми планами щодо творчої роботи. Адже, за словами Володимира Олексійовича, за осмысленням завжди йде переосмыслення творчої діяльності та життєвого надбання. «Зупинитися, озирнутися і знову рухатися вперед – ось чому вчить книга, яка є унікальним поєднанням живопису, поезії та наукових роздумів автора», – так охарактеризував творчий доробок учитель і наставник автора професор Михайло Воронцов.

Багатий творчий досвід, досягнення у науці й живописі продемонстрували слухачам сумарну ідею творчої особистості, якою, беззаперечно, є Володимир Коробчанський.

ЖИТТЄВІ Оповідання «АНТИСОВЕТЧИКА»

5 листопада в Харківському національному медичному університеті відбулася презентація збірки оповідань «Антисоветчик» начальника відділу кадрів Романа Олентьєва. Творчий вечір був організований за ініціативи Наукової бібліотеки спільно з профспілковою організацією співробітників ХНМУ й проходить саме в оновленому бібліотечному комплексі медичного вишу.

Під час презентації автор розповів, як народилася ідея збірки, які історії з власного життя стали початком творчого шляху і як історія дідуся, звинуваченого у антирадянській агітації, вплинула на життя його родини.

«Раніше майже все життя я був читачем. Ще зі школи я заховався в літературу – читав книги в школі, загорнувши їх у обкладинки під підручників, та дома під ковдрою з ліхтариком. Поштовх до написання своїх творів дав мені Володимир Лісовий. Саме він розповів про художню Альманах «Початок століття», що видається медичним університетом. Я сказав, що в мене є одна ідея, яку б я хотів розповісти. Він

вислухав історію ветерана, яку я назвав «Легенда про моряка». Потім, після написання декількох оповідань, я почав публікувати їх на Фейсбукці, й в мене з'явилася досить широке коло читачів. Згодом, мій друг письменник Олександр Чумаков допоміг мені видати збірку «Антисоветчик», – розповів Роман Володимирович. Назву збірки, за словами автора, він взяв з одного з творів про своє дитинство.

Після демонстрації фото й відео із сімейного архіву, у яких був показаний життєвий шлях автора, його становлення як людини, спеціаліста й митця, Роман Олентьєв прочитав присутнім декілька історій зі своєї збірки, отримавши позитивну реакцію та схвальні відгуки слухачів.

Після читання і подяк від колег, друзів та студентів автор подарував університетській бібліотеці декілька екземплярів своєї збірки життєвих оповідань «Антисоветчик».

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення

ВІТАЄМО

ЛАУРЕАТІВ ТВОРЧОГО КОНКУРСУ!

17 листопада у м. Харкові відбувся Всеукраїнський фестиваль-конкурс танцювальних шоу «МОТОР-ФЕСТ X-Dance – 2019» у віковій категорії «19+».

Загалом у конкурсі взяли участь 60 хореографічних колективів з Бердянська, Донецька, Харкова та Харківської області, Дніпра, Запоріжжя, Сум тощо. Чим напруженішим було змагання, тим більшою стала наша гордість за колективи Молодіжного центру.

Вітаємо з перемогою колектив бального танцю «Арт-Денс» (художній керівник – Ксенія Посох), що став лауреатом I ступеня у номінації «Вільна танцювальна категорія», колектив народного танцю «Радість» (художній керівник – Маргарита Мороз) – лауреата I ступеня у номінації «Танці народів світу» та колектив сучасного танцю «A-Fat» (художній керівник – Крістіна Осіташвілі, Олена Соловйова) – лауреата II ступеня у номінації «Сучасний танець».

За матеріалами сайту ХНМУ

ПРОФКОМ СПІВРОБІТНИКІВ ХНМУ

ВІДЧУЙ КОЛОРИТ ЗАКАРПАТТЯ!

Профспілковий комітет співробітників медичного вишу організував тематичну туристичну поїздку до Закарпаття – Мукачево, Ужгород, Косино, Берегово та Перечин.

У програмі туру було безліч цікавого, зокрема, автобусно-пішохідні екскурсії історичними та культурними пам'ятками міст Мукачево та Ужгорода. Також учасники туру відвідали термальні джерела Косино та скуштували страви місцевих кухонь.

Співробітники нашого університету мали змогу відчувати неперевершений колорит Закарпаття. Висловлюємо ширю подяку профкому університету, зокрема, Леоніду Павловичу та Ользі Вікторівні за отриманий гарний настрій та враження від побаченого.

За матеріалами сайту ХНМУ

СПЕЦІАЛЬНИЙ ФОТОРЕПОРТАЖ

ХНМУ – ТЕРИТОРІЯ АКТИВНИХ ТА КРЕАТИВНИХ

ВІТАЄМО!

У листопаді свій ювілей святкують: асистент кафедри мікробіології, вірусології та імунології імені професора Д.П. Гриньова **Олексій Кузьмич Балак**, доцент кафедри хірургії № 1 **Ольга Володимирівна Бучнева**, професор кафедри судової медицини, медичного правознавства імені заслуженого професора М.С. Бокаріуса **Олександр Віталійович Дунаєв**, доцент кафедри дитячих інфекційних хвороб **Тетяна Сергіївна Жаркова**, доцент кафедри медичної біології **Юлія Володимирівна Загоруйко**, доцент кафедри внутрішньої медицини № 1 **Ірина Іванівна Карпенко**, доцент кафедри іноземних мов **Віолета Борисівна Кальницька**, завідувач кафедри пропедевтики педіатрії № 2 **Вікторія Анатоліївна Клименко**, професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я **Олексій Ігорович Крюков**, доцент кафедри патологічної фізіології ім. Д.О. Альперна **Марина Олександрівна Кучерявченко**, бібліотекар сектору абонементів навчальної літератури відділу обслуговування навчальної літератури Наукової бібліотеки **Яна Дмитрівна Поваляева**, асистент кафедри медичної та біоорганічної хімії **Галина Олександрівна Семко**.

ВИСТАВКОВИЙ СВІТ

МИСТЕЦТВО БАЧИТИ БАКТЕРІЇ

Стало доброю традицією проведення виставки студентських творчих робіт на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології ім. проф. Д.П. Гриньова. Ось і цього разу, 13–15 листопада відбулася виставка-конкурс студентських робіт Handmade «МИСТЕЦТВО БАЧИТИ БАКТЕРІЇ». Учасниками стали 36 студентів III курсу медичних факультетів.

Метою проведення творчої виставки було визначення розуміння студентами світу мікроорганізмів, розвиток творчих здібностей учасників, закріплення набутих умінь та навичок з мікробіології.

З числа кращих робіт учасників методом сліпого голосування було визначено переможців: I місце – Дарія Малахова, Валерія Маслова (I медичний факультет), Олексій Муха (I медичний факультет) і Анна Рибка (III медичний факультет), II місце – Тамара Ладанюк (III медичний факультет) та Мар'ям Мутазаки (I медичний факультет), III місце – Іван Пелих (I медичний факультет) та Наталя Коптева (III медичний факультет). Студенти були нагороджені пам'ятними призами.

Особливість цього конкурсу – це можливість проявити свою індивідуальність, креативність та показати, що медицина – це не лише наука, а також краса й мистецтво.

Кафедра мікробіології, вірусології та імунології ім. проф. Д.П. Гриньова бажає учасникам подальших творчих успіхів і наукових відкриттів та висловлює величезну подяку всім студентам, які представили свої неперевершені та унікальні роботи.

Лариса Краснікова,
асистент кафедри мікробіології, вірусології та імунології
ім. проф. Д.П. Гриньова

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.11.2019. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 1/25.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
www.kontrast.kh.ua

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревич
Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова